

Arrest

nr. 157 884 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VANDEURZEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Tbilisi (Georgië) waar u ook woonde. U bent de partner van Z. K. (...) (O.V. X).

U bent homoseksueel. In uw land houdt u uw geaardheid verborgen, maar u onderhoudt wel een relatie met uw jeugdvriend Z. K. (...).

Op 11 februari 2014 brengt Z. (...) u thuis een cadeau voor uw verjaardag. Uit blijdschap kust u hem vol op de mond. Uw schoonbroer V. (...) ziet dit en wordt kwaad. Hij slaat u op de kaak die daardoor uit de

kom raakt. U gaat van huis weg en woont een maand in uw auto op straat. Na die maand gaat u naar huis terug met de bedoeling om met uw moeder te spreken. Zij is echter ook heel kwaad op u en zet u het huis uit. Vanaf dat moment gaat u in een hotel in Tbilisi wonen. Daar zal Z. (...) u nog wekelijks komen bezoeken tot jullie beslissen het land te verlaten.

Uiteindelijk verlaat u uw land op 19 januari 2015. Samen met Z. (...) wordt u met een auto naar Turkije gebracht. Van daar legt u de hele weg naar België af in dezelfde wagen. Jullie reizen clandestien. U weet niet onder welke identiteit u reist. Op 25 januari 2015 komt u in België aan en samen met uw partner Z. (...) dient u 's anderendaags een asielaanvraag in.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw Georgische identiteitskaart, een kopie van uw rijbewijs, een kopie van een Belgisch medisch attest en een USB-stick met een aantal foto's.

B. Motivering

U verklaart niet terug te kunnen naar Georgië wegens uw homoseksuele geaardheid die door uw familie en omgeving ontdekt werd in februari 2014; u zou door hen immers vernederd en zelfs vermoord worden omdat zij vasthouden aan tradities en aldus niets moeten weten van homo's. U vreest ook dat u op straat zou belanden en dat u geen werk zou vinden indien u zou terugkeren naar uw land van herkomst (CGVS p. 9). Het Commissariaatgeneraal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en over uw beleving ervan volstrekt niet overtuigend.

Zo geeft u bijzonder opvallende antwoorden op de initiële vraag wat uw geaardheid (i.c. homoseksualiteit) voor u betekent: u zegt aanvankelijk dat het moeilijk is om uit te leggen, geeft vaag aan dat het betekent dat 'je van jongens houdt of aangetrokken bent tot jongens' en u zegt uiteindelijk dat u eigenlijk niet echt weet wat homoseksualiteit betekent. Als u daarop gevraagd wordt waarom u zichzelf dan zelf als homoseksueel beschouwt als u zelf niet echt weet wat dat betekent, zegt u nogmaals dat twee mannen homoseksueel zijn als ze tot elkaar aangetrokken zijn. Daarop wordt u uitgelegd dat er niet gevraagd wordt naar een definitie van homoseksualiteit, maar wel wat het voor u in uw leven betekent om homo te zijn. Hierop geeft u aan aantal weinigzeggende antwoorden en begint u te vertellen hoe u uw eerste homoseksuele ervaring zou opgedaan hebben. Als u dan nogmaals gevraagd wordt wat uw geaardheid voor u betekent, komt u niet verder dan te zeggen 'ik kan een kerel leren kennen en ik kan een relatie met hem hebben' (CGVS p. 11-12). Het feit dat u er niet in slaagt overtuigende, doorleefde en uit het leven gegrepen verklaringen af te leggen op een pertinente vraag als wat uw geaardheid voor u betekent, maar zich beperkt tot beknopte en vage antwoorden, vaak naast de kwestie, doet meteen ernstige vragen rijzen over de door u voorgehouden geaardheid.

Over de ontdekking van uw geaardheid verklaart u dat u vanaf de leeftijd van ongeveer tien jaar thuis op uw kamer homoporno op het internet begon te bekijken (waarom u dat precies deed, weet u niet echt – u verklaart gewoon aangetrokken te zijn tot zo'n video's) en dat u later begreep dat u homo was toen u éénmaal intiem contact had met uw buurjongen G. K. (...) op wie u verliefd was geworden. Het valt echter op dat u geen enkele homopornowebsite die u vaak bezocht bij naam kan noemen en dat u niet meer zou weten wanneer uw bewuste intieme contact met G. (...) zou plaatsgevonden hebben (u kan niet zeggen of dat voor, na of op uw vijftiende was hoewel u eerst wel zei dat het 'tot uw vijftiende' gebeurde) (CGVS p. 12-14). Welnu, van iemand die verklaart zijn geaardheid ontdekt te hebben door te surfen naar homoporno en dan uiteindelijk de zekerheid kreeg over zijn geaardheid op het moment dat hij een keer intiem contact had met zijn buurjongen, kan toch verwacht worden dat hij meer kan vertellen over welke websites hij bezocht en wanneer precies het contact met de buurjongen plaatsvond. Dit is hier absoluut niet het geval. Voor de volledigheid kan nog gewezen worden op uw verklaringen dat u tegenwoordig ook nog soms naar homoporno op het internet surft (CGVS p. 13); als u gevraagd wordt sites te noemen die u nu bezoekt, kan u er aanvankelijk geen geven, maar even later geeft u er wel één, nl. de Georgische pornosite www.vnebebi.com (CGVS p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat deze website niet (meer) bestaat en niet meer toegankelijk is. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u deze website tegenwoordig nog bekijkt als beleving van uw geaardheid. Dit ondermijnt verder uw verklaringen over uw homoseksualiteit.

Verder legt u bijzonder incoherente en allerm minst overtuigende verklaringen af over hoe u de ontdekking en de aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid beleefde en opvatte. Op de vraag wat de ontdekkingsperiode met u deed, zegt u eerst 'het deed me niets' om meteen daarna te zeggen dat het u nerveus en onzeker maakte en dat u wist dat u uw gevoelens verborgen zou moeten houden en dat uw familie het niet zou aanvaarden. U zegt daarbij ook dat u dacht dat u alleen zou zijn toen u zich uw toekomst voorstelde. Even later geeft u echter verschillende keren aan dat u zich uw toekomst helemaal niet voorstelde en daar niet aan dacht (CGVS p. 14-15). Uw verklaringen zoals hierboven opgesomd zijn echter regelrecht tegenstrijdig, terwijl van een persoon in een homofobe maatschappij die voor zichzelf

ontdekt dat hij voor personen van hetzelfde geslacht valt, toch redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij hieromtrent gelijklopende verklaringen aflegt. Daarnaast verklaart u dat u zich geen vragen stelde toen u doorhad dat u jongens boven meisjes verkoos en dat u niets speciaals voelde toen u de zekerheid kreeg dat u homoseksueel was. U verklaart ook dat u voor zichzelf meteen aanvaardde dat u homo was, dat u gewoon verderging met het leven en dat het aanvaardingsproces op geen enkele manier een impact had op u. Op de vraag of het hele proces van ontdekking en aanvaarding van uw geaardheid en de penibele situatie van homo's in uw land iets met u deed, geeft u het korte en vage antwoord 'toen was ik zwakker, maar nu ben ik sterker'. Als u wordt gevraagd hoe u uw plaats als homo zag in de wereld van de autosport die nogal bekend staat om zijn machogedrag (een wereld waarin u toch zeer geïnteresseerd was en nauw bij betrokken was), antwoordt u dat u zich daar geen vragen bij stelde, dat u daar niet om gaf en dat u gewoon bleef doen wat u altijd al deed (nl. autoracen en muziek maken) (CGVS p. 4 & p. 15-16). Welnu, gezien de bijzonder ingrijpende impact die uw geaardheid had op uw leven (u zou immers een verborgen leven moeten leiden en u zou verstoten worden door uw eigen familie), is het allerminst onredelijk om te verwachten dat het besef dat u homoseksueel was gepaard zou gaan met meer reflectie, bedenkingen en twijfels die het schijnbare gemak waarmee u uw homoseksuele geaardheid voor uzelf bleek te aanvaarden (zoals hierboven beschreven), doorkruisten en desgevallend overstemden, te meer in het licht van de homofobe omgeving en samenleving waarin u vertoefde. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins dat u (de ontdekking en beleving van) uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, ondanks de homofobe houding van uw maatschappij, godsdienst en familie. Uw onvermogen om meer uitgebreide en meer genuanceerde verklaringen af te leggen betreffende de manier waarop u uw geaardheid opnam, doet in verdere mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Dat u uw geaardheid, in een homofobe maatschappij als de Georgische, ondergaan zou hebben zonder er al te veel bij stil te staan maar het daarentegen 'gewoon aanvaardde en verderging met uw leven' zoals u het zelf zegt, kan niet overtuigen.

Tijdens het gehoor op het CGVS wordt u gevraagd of u bepaalde dingen geleerd heeft uit het feit dat u als homo in Georgië geleefd heeft en of u daar ondertussen enige reflecties aan overgehouden heeft. U antwoordt dat u homo's zou aanraden niet naar Georgië te gaan omdat het daar zwaar is voor hen. Als u daarop gevraagd wordt of u voor zichzelf iets geleerd heeft uit uw ervaringen en of er iets is dat u voor altijd met zich meedraagt, verklaart u kortweg 'wat ik nu weet. Wie ik nu ben' (CGVS p. 22). Dergelijk antwoord is opvallend summier, beknopt en onaannemelijk algemeen. Redelijkerwijze kan toch aangenomen worden dat uw beleving en ervaring van uw geaardheid doorheen de jaren – na alles wat u meegemaakt heeft – meer gekleurd, geschakeerd of doorleefd zouden zijn. Uw onvermogen om hier omstandiger of meer uit het leven gegrepen op te repliceren, doet de aannemelijkheid van de door u beweerde geaardheid weinig goeds.

Een bijkomende kanttekening bij uw verklaringen over uw geaardheid ligt in het volgende. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u nooit met een meisje geweest te zijn, nooit tot meisjes aangetrokken te zijn, er nooit mee geëxperimenteerd te hebben of er nooit verliefd op geweest te zijn (CGVS p. 15), en u zei dat u zich tegenover uw omgeving in Georgië nooit geout heeft als homo, dat er nooit mensen in uw omgeving geweest zijn die al vragen hadden gesteld over uw geaardheid en dat het enige moment waarop uw geaardheid bekend raakte het incident op uw verjaardag in 2014 was (CGVS p. 16). Bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u hierover weliswaar compleet andere verklaringen afgelegd. Daar verklaarde u immers dat u vroeger met meisjes gekust heeft en zo, maar dat het nooit hetzelfde aanvoelde, dat uw moeder twijfelde aan uw geaardheid omdat u niet met een meisje wou trouwen (daarom doorsnuffelde ze uw spullen, beledigde ze u en behandelde ze u slecht) en dat u uiteindelijk besliste om aan uw moeder de waarheid te vertellen over uw geaardheid (vragenlijst CGVS 2.02.2015 vraag 3.5). Van een asielzoeker met een gegronde vrees voor vervolging mag evenwel worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties gelijklopende verklaringen aflegt, zeker als het gaat om een heel intieme en delicate aangelegenheid als de seksuele geaardheid waarvoor hij zelfs vervolging vanwege zijn eigen familie vreest. Dit is hier niet het geval.

Er dient ook gewezen te worden op een aantal opvallende vaststellingen omtrent uw kennis aangaande het thema homoseksualiteit en uw persoonlijke betrokkenheid erbij. U verklaart niet te weten of er over homoseksualiteit iets in de Georgische wet staat, u weet niet of homoseksualiteit in Georgië officieel toegelaten is of niet en u weet niet of homo's dingen niet mogen wat hetero's wel mogen (zoals bijvoorbeeld bloed doneren, kinderen adopteren of in het leger dienen). U geeft wel aan te weten dat men de wet wou aanpassen over homokoppels (meer bepaald het homohuwelijk) en dat er daarover een grote discussie was in uw land. Wanneer men de wet wou aanpassen, weet u evenwel niet, net zo min als wat men precies aan de wet wou veranderen (CGVS p. 17). Aangezien u net uw homoseksuele geaardheid inroept als motief voor uw asielaanvraag en u hierdoor uw land zou moeten verlaten hebben en verklaart er zelfs al concrete problemen door meegemaakt te hebben (zie onder), is het maar weinig geloofwaardig dat u niets zou afweten van wat er al dan niet in de Georgische wet staat over

homoseksualiteit en wat men wou aanpassen aan het homohuwelijk in uw land of wanneer deze discussie waarop u doelt, plaatsvond. In deze context dient gewezen te worden op de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat in de Georgische wet sinds 2001 expliciet is vermeld dat het huwelijk voorbehouden is voor een man en een vrouw en dat er sinds 2014 een voorstel op tafel ligt om het homohuwelijk grondwettelijk te verbieden. Aangezien u zelf wijst op de (maatschappelijke) discussie die dit teweeg bracht in uw land en gezien uw eigen voorgehouden homoseksuele geaardheid, is het maar weinig aannemelijk dat u over dit wettelijke kader in uw land geen details weet te geven. Daarnaast verklaart u niet te weten of er in de stad of in uw land plaatsen gekend staan als ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen en zegt u dat er misschien wel homo-organisaties in Georgië bestaan maar dat u daar niet zeker van bent (CGVS p. 19). Van iemand die beweert via het internet betrokken te zijn in het Georgische homomilieus (meer bepaald door online te chatten met andere homo's), is het maar weinig aannemelijk dat hij niet zou weten waar er ontmoetingsplaatsen zouden zijn voor homo's en of er al dan niet homo-organisaties bestaan in zijn land. Hieromtrent kan gewezen worden op de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat dergelijke plaatsen en organisaties wel degelijk bestaan.

Ten slotte is het opmerkelijk dat als u gevraagd wordt of u uw homoseksualiteit in België beleeft op een bepaalde manier sinds u hier bent aangekomen, u antwoordt van niet 'omdat u zo'n vrijheid niet heeft' en 'omdat u zich in het opvangcentrum niet vrij kan uitdrukken'. U heeft zich ook niet geïnformeerd over de gay scene in België, over homo-organisaties, -ontmoetingsplaatsen, -activiteiten of dergelijke meer (CGVS p. 19). Van iemand die verklaart dat hij vanwege zijn geaardheid uit zijn land weg wou, dat hij er wegens zijn geaardheid van droomde om in een ander land geboren te zijn, dat hij zich hier (in België) vrij kan uitdrukken, dat hij alleen hier kan zijn wie hij is (CGVS p. 8, p. 11-12, p. 15), kan toch verwacht worden dat hij in het land waar hij omwille van zijn homoseksuele geaardheid internationale bescherming aanvraagt informatie verzamelt of zich informeert over dit onderwerp. Wat dit betreft bent u, in tegenstelling tot wat u beweert, niet louter gebonden aan de locatie waar u verblijft – u kan immers gewoon dingen opzoeken op het internet, zoals u ook zelf toegeeft (CGVS p. 19). Er dient ook opgemerkt te worden dat er nog tal van andere manieren bestaan om informatie op te zoeken, behalve het internet.

Rekening houdend met de hierboven opgesomde vaststellingen, dient gesteld te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de ontdekking en de beleving van uw geaardheid bijzonder summier en allerm minst doorleefd en aannemelijk overkomen. Nergens uit uw verklaringen komt duidelijk naar voor dat u een relatie met een man verkiest omdat u tegemoet wil komen aan (oprechte) gevoelens of verlangens ten aanzien van mannen, of omdat u de nood hiertoe voelt, precies omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Verder, wat betreft uw (homoseksuele) relatie met Z. K. (...) dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u bij het indienen van uw asielaanvraag op de DVZ met geen woord repte over deze relatie en dat u niet vermeldde dat u met Z. (...) een koppel vormt – toen zei u alleen dat Z. (...) uw 'peter' is (geen familielid), wat u op het gehoor op het CGVS verduidelijkte als iemand die dicht bij u staat (DVZ verklaring 2.02.2015 vraag 18 p. 7 + CGVS p. 3). In het licht van het door u ingeroepen asielmotief (i.c. uw homoseksuele geaardheid en de problemen die u zou ervaren hebben nadat u Z. (...) vol op de mond zou gekust hebben op uw verjaardag in 2014 waardoor uw geaardheid geopenbaard werd tegenover uw familie en buurtbewoners), is het weinig aannemelijk dat u uw relatie met Z. (...) pas voor het eerst vermeldt tijdens het gehoor op het CGVS, te meer als blijkt dat u verklaart al zeer lang een koppel te vormen met hem (CGVS p. 11 & p. 20). Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn asielprocedure op de hoogte brengt van alle aspecten en cruciale elementen van zijn asielrelaas, zeker als het gaat om zijn jarenlange, homoseksuele relatie met de persoon waarmee hij samen uit zijn land is gevlucht (zoals in het geval van Z. (...) en u). Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, doet ernstige vragen rijzen rond de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Uw uitleg dat u het op de DVZ niet vermeldde en zei dat jullie familieleden waren omdat jullie naar hetzelfde opvangcentrum wilden gestuurd worden (CGVS p. 22), is in deze maar pover te noemen.

Een aantal andere elementen tonen overigens bijkomend aan dat uw homoseksuele relatie met Z. (...) met de nodige korrel zout dient genomen te worden. Toen u werd gevraagd om anekdotes, gebeurtenissen of momenten te vertellen die u samen met Z. (...) had meegemaakt, zowel blij als verdrietige, in het kader van jullie relatie, kon u hier telkens geen concreet antwoord op geven (CGVS p. 20). Dit is niet geloofwaardig. U kende Z. (...) immers al van uw kindertijd en jullie relatie voelde naar eigen zeggen aan alsof jullie 'altijd al' een koppel waren geweest. Het is bijgevolg onmogelijk dat u er niet in slaagt ook maar één voorbeeld te geven van een moment of anekdote van vreugde en/of verdriet die jullie samen zouden hebben beleefd. Op deze manier verschaft u geen enkele aanwijzing over het karakter van jullie relatie die gemeenschappelijke gevoelens, affiniteiten of genegenheid kan onthullen.

In werkelijkheid is het zo dat uw verklaringen extreem vaag blijven wanneer u wordt gevraagd om te antwoorden op vragen die betrekking hebben op elementen waarmee de intimiteit van uw relatie beoordeeld kan worden; een relatie die u zogenaamd al jaren met deze persoon hebt gehad.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw relatie met Z. (...), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de problemen die u aanhaalde omwille van het bekend raken van uw homoseksualiteit en uw relatie met Z. (...). De aangevoerde feiten en context zijn immers wezenlijk verbonden met uw vermeende geaardheid en relatie (m.n. het feit dat u in februari 2014 werd betrapt door uw schoonbroer toen u Z. (...) vol op de mond kuste toen u van hem een cadeau kreeg, dat u daarna het huis werd uitgezet en u in een hotel ging verblijven tot uw vertrek uit uw land, CGVS p. 8-9).

Wat betreft de door u aangehaalde feiten, dient overigens gewezen te worden op een aantal zaken die bijkomend wijzen op het ongeloofwaardige karakter van deze feiten.

U verklaart dat u op 11 februari 2014 (op uw verjaardag) het bezoek kreeg van uw vriend Z. (...) waarbij u hem op de mond kuste. Uw schoonbroer zag dit en ontstak in een woede – hij sloeg u en u ontvluchtte het huis. U bleef toen een maand op straat en sliep in uw auto – in deze periode had u naar eigen zeggen op geen enkele manier contact met Z. (...). Na die maand op straat ging u uw moeder thuis weer opzoeken, maar ook zij ontstak in een furie en zette u het huis uit. Vanaf dat moment ging u in een hotel in de wijk Varketili wonen, waar u bleef tot uw vertrek uit het land (nl. ruim tien maanden, i.e. van ongeveer 11 maart 2014 tot 19 januari 2015). Sinds u in dat hotel was ingetrokken, hernam u uw contact met Z. (...), onder andere via sms-berichten en bezoeken in real life; meer bepaald kwam Z. (...) u wekelijks bezoeken in uw kamer in het hotel. U voegt eraan toe dat jullie elkaar alleen in het hotel zagen en op geen enkele andere plaats (CGVS p. 8-9, p. 10, p. 21). Wat deze feiten betreft valt het meteen op dat u de naam van de straat waar het hotel in de Varketili-wijk gelegen was niet kan noemen (CGVS p. 9), hoewel u daar toch ruim tien maanden verbleven heeft. Dit is weinig geloofwaardig. Daarbij komt dat Z. (...) over deze feiten een totaal andere versie aflegt. Hij verklaart dat het incident bij u thuis op uw verjaardag (11.02.2014) plaatsvond en dat u diezelfde dag of misschien de dag erna al terugging naar uw moeder die u er op dat moment dan uit zette. Één à twee maanden later ging u volgens hem dan in het hotel wonen. In de tussentijd verbleef u volgens Z. (...) op straat in uw auto, maar in die periode nam hij u soms ook in huis om u te laten eten of zich te wassen (op momenten dat zijn familie niet thuis was) – dus voor u in het hotel introk hadden jullie volgens hem wel nog contact. Z. (...) verklaart ook dat hij u nog wekelijks ging opzoeken in uw kamer in het hotel, en dat hij u soms ook naar andere plaatsen in de stad meenam, in de auto, bijvoorbeeld naar het postkantoor (CGVS Z. (...) p. 17-18). Deze verklaringen van u en Z. (...) over het verloop van jullie asielrelaas sinds 11 februari 2014 zijn echter dermate tegenstrijdig, dat hieraan geen geloof meer kan gehecht worden.

Om de feiten van 11 februari 2014 te staven, legt u een Belgisch medisch attest neer. Op die bewuste 11 februari 2014 werd u naar eigen zeggen immers hard geslagen door uw schoonbroer V. (...) toen die zag hoe u Z. (...) op de mond had gekust – uw kaak zou daarbij uit de kom zijn geraakt (CGVS p. 8, p. 10-11). Niet alleen is het bijzonder verwonderlijk dat u in Georgië gedurende bijna een jaar niets ondernam om dit te laten verzorgen, hoewel u nochtans verklaarde dat u daardoor bijna niet kon eten, en dat u nog wachtte tot 30 januari 2015 om daarmee in België naar een dokter te stappen. Dit Belgisch doktersbezoek staaft u aan de hand van het medisch attest (document 3). Op dit attest dd. 30.01.2015 staat echter dat u de verwondingen aan uw kaak zou opgelopen hebben door een slag in Georgië twee maanden eerder (dus eind november 2014); dit komt evenwel helemaal niet overeen met uw verklaringen als zou uw schoonbroer uw kaak bewerkt hebben op 11 februari 2014. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze. Bovendien dient hoe dan ook te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een persoon zijn verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Bijgevolg kan het door u neergelegde medische attest niet ontegensprekelijk aantonen dat u uw verwondingen zou opgelopen hebben in de door u aangehaalde omstandigheden en op het door u aangehaalde moment. De reeds vermelde opmerking bevestigt dit standpunt alleen maar.

Ten slotte dienen nog uw verklaringen over uw asielrelaas van op de DVZ naast die van op het CGVS gelegd te worden; die komen namelijk niet overeen. Zo valt het meteen op dat u op de DVZ geen enkel gewag maakte van het incident op 11 februari 2014 (uw verjaardag) (CGVS vragenlijst 2.02.2015 vraag 3), nochtans hét moment waarop voor u de problemen uitbraken en dat aldus heel cruciaal bleek in uw asielrelaas. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn asielprocedure op de hoogte brengt van alle redenen van zijn vlucht en zeker ook van de

gebeurtenis die bepalend was voor het uitbreken van zijn problemen indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer als het gaat om vervolging vanwege zijn eigen familieleden. Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, doet ernstige vragen rijzen rond de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde relaas. Op de DVZ verklaarde u ook dat u geslagen werd door uw moeder (CGVS vragenlijst 2.02.2015 vraag 3.5), terwijl uw op het CGVS expliciet verklaarde dat u maar één keer fysiek geweld onderging, en wel vanwege uw schoonbroer op 11 februari 2014, niét door andere mensen of door andere familieleden (CGVS p. 10). Ook deze verklaringen zijn dermate tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten danig ondermijnen.

Om af te sluiten kan worden opgemerkt dat uw algehele geloofwaardigheid tevens ondermijnd wordt door de vaststelling dat de door u beschreven reisroute evenmin aannemelijk voorkomt. Zo geeft u ten overstaan van het Commissariaat-generaal te kennen dat u van Tbilisi naar Turkije ging – u had uw identiteitskaart op zak maar die hoefde u niet te tonen aan de grens omdat u denkt dat iemand documenten had gemaakt voor u of dat er geld was betaald. Wat voor documenten er voor u voorzien zouden zijn, weet u evenwel niet, evenmin als onder welke identiteit u reisde. U legde de hele weg van Georgië naar België af in dezelfde passagiersauto maar doorheen welke landen u vanaf Turkije reed weet u niet; u kan ook geen enkele plaats opnoemen die u onderweg passeerde. U verklaart dat u onderweg, behalve de Turkse, nog andere grenzen overstak, maar waar dat was weet u niet. U weet ook niet waar u de Europese Unie binnenkwam. U verklaart dat er geen afspraak was gemaakt in het geval iemand u onderweg uw naam zou vragen (CGVS p. 7-8). Dergelijke verklaringen zijn weinig aannemelijk. Los van het gegeven dat het bijzonder onwaarschijnlijk is dat u tijdens de reis vanaf Turkije naar België geen enkele bijkomende concrete aanwijzing zou hebben opgevangen met betrekking tot de plaatsen van doorreis en u zo slecht op de hoogte blijkt van de door u aangehaalde reismodaliteiten en –route en gebruikte reisdocumenten, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan tevens een kopie als bijlage in het administratief dossier is gevoegd, dat er bij binnenkomst van de Europese Schengenzone strenge, persoonlijke identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Dat u zo onwetend zou zijn over uw reismodaliteiten en over de identiteit onder dewelke u reisde, is zodoende niet verenigbaar met de informatie waarvan bijlage. En zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controle en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de personen die u vergezelden, niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt plaatst, zoals gezegd, een bijkomende kanttekening bij uw algehele geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u een andere reisweg verzwijgt. Zodoende rijst het vermoeden dat u een gebruikt reisdocument (met name uw internationaal paspoort waarover u verklaarde dat het nog steeds bij u thuis in Georgië zou liggen, CGVS p. 6) bewust achterhoudt om zodoende relevante gegevens zoals een andere reisroute, een ander moment van vertrek uit uw land of een eventueel door u verkregen visum te verzwijgen. Bijgevolg plaatst deze vaststelling bijkomend een ernstige rem op uw algehele geloofwaardigheid.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Georgische identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten immers louter identiteitsgegevens. De USB-stick bevat een aantal foto's met daarop uzelf, uw auto, geld, uw computer en een aantal online aankopen; meer niet – deze foto's hebben dan ook geen betrekking op de door u ingeroepen asielmotieven. Het Belgisch medisch attest werd reeds eerder besproken (zie boven).

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw partner Z. K. (...) (O.V. 8.012.020) – die in het kader van zijn asielaanvraag een aantal feiten inroept die u ook aanhaalde – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de “*artikelen 48 en volgende*” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Betreffende de motieven van verwerende partij die leiden tot het ongeloofwaardig bevinden van de homoseksuele geaardheid van verzoekende partij betoogt verzoekende partij dat zij niet gewoon is te spreken over haar homoseksuele geaardheid ten aanzien van andere personen en evenmin erover na te denken. Verzoekende partij oppert nooit aan haar gevoelens en verlangens te hebben toegegeven en deze steeds te hebben onderdrukt. Aangaande het niet vermelden van haar relatie met Z. K. tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken werpt verzoekende partij tegen dat deze relatie nog steeds precair is en dat Z. K. het zelf nog steeds moeilijk heeft om te accepteren dat zij homoseksueel geaard is.

Voor wat betreft de motivering met betrekking tot de kennis over de Georgische wetten omtrent homoseksuele geaardheid stelt verzoekende partij dat zij wel op de hoogte was van het feit dat de wetgeving voor homoseksuele koppels ging worden aangepast, doch dat hij niet op de hoogte was van wat er in detail ging veranderen.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij er evenwel op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo

accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). *In casu* mag dan ook van verzoekende partij, die haar asielaanvraag enkel steunt op haar homoseksuele geaardheid en die samen met een andere asielzoeker, Z. K., een homoseksuele relatie heeft en die samen met hem een asielaanvraag om dezelfde reden indient, worden verwacht dat zij op eenvoudige vragen over de betekenis voor haar van haar homoseksuele geaardheid en het eraan gekoppeld aanvaardingsproces duidelijke en doorleefde antwoorden kan geven, zij het eenmalig intiem contact met haar buurlingen in de tijd kan duiden, zij de toentertijd bezochte pornosites bij naam kan noemen en zeker dat zij de relatie met Z. K. onmiddellijk bij het eerste gehoor mededeelt. Verder oordeelt de Raad dat de verklaring van verzoekende partij dat haar relatie met Z. K. nog steeds precair is daar Z. K. nog worstelt met haar gevoelens en verlangens waardoor zij deze relatie niet vermeld heeft bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet kan worden aangenomen daar verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk aangeeft dat deze relatie tot op heden nog steeds precair is en de gevoelens van Z. K. eveneens tot op heden niet erg klaar zijn waardoor niet kan worden verklaard waarom in een voorgehouden onveranderd gebleven relatie en gevoelstoestand initieel deze uiterst belangrijke relatie met haar partner niet wordt medegedeeld en bij een later gehoor op het Commissariaat-generaal hiervan wel gewag wordt gemaakt.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij de bevindingen van verwerende partij betreffende de uiteenlopende versies van het beweerde asielrelaas tussen verzoekende partij en Z. K., betreffende de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal en betreffende het Belgisch medisch attest aangaande haar ontworpen kaak ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

Tot slot oordeelt de Raad dat het niet op de hoogte zijn van de dreigende invoering van een grondwettelijk verbod op het homohuwelijk in zijn land van herkomst door iemand die dit land juist ontvlucht om reden van zijn homoseksuele geaardheid niet als een detail kan worden aangezien. Bovendien wist verzoekende partij niet eens of op het ogenblik dat zij nog in Georgië verbleef homoseksualiteit er al dan niet officieel toegelaten was (administratief dossier, stuk 5, p. 17). Deze flagrante onwetendheid van verzoekende partij die juist om reden van haar beweerde homoseksuele geaardheid haar land van herkomst ontvlucht bevestigt weder de ongeloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas, inclusief haar geaardheid.

Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft om voormelde reden dan ook onverminderd overeind.

2.2.5.1. Betreffende de motivering aangaande de reisroute oppert verzoekende partij dat zij enkel weet eerst naar Turkije te zijn gereden en dat haar van de rest van de reis niets bekend is aangezien zij in de auto veel heeft geslapen en zij enkel de auto mocht verlaten om kort naar het toilet te gaan.

2.2.5.2. De Raad oordeelt dat van personen die uit ernstige vrees voor vervolging hun land van herkomst verlaten en op illegale wijze op weg zijn naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert zijn omdat zij op elk moment riskeren te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een uiterst negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij niet eens wist te zeggen onder welke identiteit ze reisde, niet op de hoogte was van de reismodaliteiten en – route en van de voor haar mogelijks gebruikte identiteitsdocumenten en dat verzoekende partij helemaal niet voorbereid was over wat zij diende te antwoorden in geval bij een controle iemand haar naam zou vragen. Aangezien het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking reëel is, is het volgens de Raad volstrekt niet aannemelijk dat verzoekende partij door de passeur niet op de hoogte werd gebracht van essentiële informatie in een gehanteerd reisdocument waarmee zij de Schengenzone illegaal zou binnen reizen en dat zij in het algemeen helemaal niet werd voorbereid op een mogelijke individuele controle.

2.2.6. Waar verzoekende partij een artikel van Amnesty International en een persbericht van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens betreffende de homofobe situatie in Georgië voegt bij haar verzoekschrift (bijlagen 3 en 4) oordeelt de Raad dat deze algemene informatie irrelevant is daar aan de homoseksuele geaardheid van verzoekende partij totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij bijgebrachte documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 8 juni 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT